

Singapore

Singapore là nước duy nhất trên thế giới vừa là đảo, vừa chỉ là một thành phố. Có vài quốc gia chỉ có một thành phố như Monaco, Vatican..., nhưng những nước này ở trên đất liền. Diện tích Singapore chỉ là 719 km² (278 square miles), nhỏ bằng 1/3 Thành phố Sài-Gòn - 2,095 km² (809 square miles), và chỉ hơn 1/2 thành phố Los Angeles - 1,302 km² (500 square miles).

Singapore bị Anh đô hộ bắt đầu từ năm 1819, bị Nhật chiếm đóng năm 1942-1945, rồi lại là thuộc địa Anh, và cuối cùng độc lập năm 1965.

Singapore có 5.4 triệu dân, với 74.2% là người Hoa, 13.3% là người Mã-Lai, và 9.2% là người Ấn Độ. Ngôn ngữ chính là tiếng Anh, nhưng tất cả những dân có gốc là nước khác như Tàu, Mã-Lai và Ấn Độ đều phải thi đậu ở trường học viết và nói ngôn ngữ nguyên thủy của mình.

Vào đầu thập niên 1800 trước khi Anh đô hộ Singapore, dân số Singapore chỉ có 1000 người. Người Anh đến mở đồn điền cao su nên chẳng mấy chốc dân Hoa di dân đến làm việc, nâng tổng số dân Singapore vào năm 1860 lên đến 80,000 người, hầu hết là người Hoa.

Tôi phải thú thật là cho dù tôi đã có đọc sách, tin tức, biết chút ít về sự tân tiến, tôi hoàn toàn kinh ngạc về nền văn minh của xứ này khi đặt chân đến Singapore. Tất cả mọi nơi đều sạch sẽ, ngăn nắp. Từ phi trường đồ sộ đến xe cộ mới mẻ,

đến công trình kiến trúc Marina Bay Sands, đến downtown đầy nhà chọc trời cao ốc mỗi building một kiểu vẽ khác lạ giống như Tokyo,

tất cả có lẽ nhờ công khó của một người đã có viễn tượng lãnh đạo cho xứ sở của mình: Lý Quang Diệu (Lee Kuan Yew).

Lý Quang Diệu sinh năm 1923 ở Singapore, mất vào năm ngoài 2015, là Thủ Tướng đầu tiên của Singapore từ năm 1965- 1990. Khi lên chức Thủ Tướng, Singapore là một nước nhỏ bé, nghèo nàn, ít tài nguyên, đất đai sinh lầy ruồi muỗi. Thế nhưng chỉ cần một thế hệ mà **Lý Quang Diệu đã biến Singapore từ vùng Đệ Tam Thế Giới trở thành Đệ Nhất Quốc Gia.**

Cùng theo sự chuyên mình biến chuyển dân chúng đến đà thịnh vượng, Lý Quang Diệu cũng diệt được một con bọ xấu nằm trong xương thịt của tất cả dân chúng Á Châu, trừ khử biến mất khỏi Singapore: tham nhũng.

Singapore có nhiều luật gay gắt một du khách có thể không để ý:

- **Say rượu lái xe hình phạt nặng nhất lên đến 10 năm tù ở.**
- Đàn ông không được hôn nhau nơi công cộng.
- Không bấm nút xoáy nước bồn toilette ở một toilette công cộng sau khi dùng, hình phạt là \$500 Singapore dollars.
- Cấm khạc nhổ nơi công cộng. Rất nhiều nơi công cộng cấm hút thuốc.
- Du khách không được phép mang chewing gum vào Singapore, theo một đạo luật ban hành vào năm 1992 cấm xuất cảng và nhập cảng chewing gum. Lý do? Vào

năm 1987 khi hệ thống xe điện Mass Rapid Transit hoàn thành với phí tổn 5 tỷ dollars, vài hành khách tinh nghịch dùng chewing gum nhai rồi dán lên những "sensor" làm cửa xe điện không đóng lại được. Vì thế Singapore ban luật cấm nhập cảng chewing gum. Dân chúng hiện thời chỉ có thể mua gum y tế giúp lợi cho răng lợi, nhưng phải có toa bác sĩ. **Nhổ chewing gum ngoài phố nếu bị bắt, hình phạt là \$700 Singapore dollars.**

Một trong những hình phạt của Singapore là quất roi vào mông (cởi quần), trừ khi là phụ nữ hay là đàn ông trên 50 tuổi.

Việc đánh roi này có một lần đã làm bang giao giữa Mỹ và Singapore căng thẳng. Năm 1994, một cậu thanh niên Mỹ trẻ tuổi **tên Michael Fay bị kết tội ăn cắp cờ và băng hiệu, vẽ sơn trên xe hơi, tòa xử phạt bốn tháng tù ở, \$2,214 dollars tiền phạt, và bị quất 6 roi.** 24 Thượng Nghị Sĩ Mỹ ký tên xin Singapore khoan hồng việc đánh roi. Tổng Thống Clinton nói hình phạt này quá khủng khiếp và cũng làm áp lực cho Singapore bỏ hình phạt quất roi.

Singapore nói vì nể địa vị Tổng Thống Mỹ nên giảm bản án quất roi từ 6 xuống còn 4. **Ngày 5 May 1994, Michael bị quất bốn roi và tổng giam cho đến 83 ngày sau được thả tù ra sớm vì hạnh kiểm tốt.**

Một trong những lý do tôi thích Singapore là vì thành phố quá nhỏ nên đi taxi rất rẻ, như ở Sài Gòn. **Mỗi cuộc xe chỉ tốn 8 đến 15 đồng Singapore dollars là cao lắm (1 US dollar = 1.44 Singapore dollar)**. Vì là thuộc địa của Anh Quốc, nên Singapore lái xe bên tay trái, vô-lăng bên phải, như Úc và Thái Lan. Trên thế giới chỉ có 1/3 quốc gia lái xe bên trái như Anh, 2/3 lái xe bên phải.

Lý do Anh lái xe bên trái là vì ngày xưa thời đánh kiếm, vì mọi người thuận tay phải nên mang kiếm bên trái. Để cho hai người đi ngược chiều kiếm không đụng vào nhau, và để phòng ngừa người đối diện đi ngược chiều tấn công, tay phải mình rút gươm phản kháng cho dễ, người ta đi bên trái. Nó trở thành một cái lệ nên vào năm 1773 khi quy định luật đi đường, Anh Quốc ấn định hẳn hòi ngựa, xe ngựa, xe lôi kéo hàng hóa ra chợ bán ..., phải đi bên tay trái.

Trong khi ở Mỹ, lý do xe cộ đi bên phải vì khi người ta sáng chế xe wagon do hai hàng ngựa kéo, người lái wagon phải ngồi bên trái để thuận tay phải dùng roi đánh con ngựa bên phải để điều khiển nó. Vì tài xế ngồi bên trái của chiếc wagon, khi qua mặt một wagon khác, phải đi qua hướng bên trái xe trước, phía giữa đường, để thấy rõ đường đi. Vì thế khi xe được phát minh, bên Mỹ chạy xe bên phải.

Nhà cửa ở Singapore hầu hết là chung cư cao ốc do chính phủ xây và bán lại cho dân. 80% dân Singapore ở chung cư, và 95% họ là chủ nhà, *lease* 99 năm từ chính phủ. Giống như đường xá Singapore không rác rưởi, ngăn nắp, chung cư cũng thế, sạch sẽ, giữ gìn rất kỹ. Nhiều căn nhà sơn vẽ rất đẹp như sau đây:

[Resorts World Sentosa](#): cách trung tâm thành phố độ 15 phút lái xe, nằm trên đảo Sentosa. Nơi này rộng mênh mông, 120 mẫu, đủ thứ hầm bà lằng cho dân giải trí: casino, 7 khách sạn, Universal Studios, shopping, Trick Eye Museum, Adventure Cove Water Park, S.E.A Aquarium, to nhất thế giới. Phí tổn xây cất là 4.93 tỷ US dollars, là building đắt thứ năm trên thế giới.

Du khách ngoại quốc đem passport được vào casino miễn phí, trong khi dân Singapore phải trả lệ phí 100 Singapore dollars/ một lần vào, hay 2,000 Singapore dollars/ một năm.

[Marina Bay Sands](#): là một casino/ hotel do Las Vegas Sands USA làm chủ (chủ nhân là Sheldon Adelson). Với kinh phí 8 tỷ US dollars, nó là building xây cất tốn kém đắt thứ ba, và là casino/ hotel xây cất đắt nhất thế giới.

Marina Bay Sands cao 57 tầng với 2,567 phòng. Tầng trên cùng có một hồ bơi *infinity* dài 150 thước. Chỉ có khách khách sạn mới được vào hồ bơi, tôi không ở đây nên không được vào. Tầng trên cùng cũng có Sky Park lên uống nước chụp hình Singapore về đêm thì hết sảy, nhưng tôi mặc quần short nên họ không cho lên xem. Thôi đành hẹn lại kiếp sau xem cả hai vậy.

[Food Republic, Vivo City \(1 Harbour Front Walk, Vivo City #3, Singapore 098585\)](#): Food Republic là một chuỗi restaurant, chủ chính ở Singapore với chi nhánh khắp nơi: Mã-Lai, Hong Kong, Thái Lan, Taiwan, Beijing. Họ thiết kế nhiều chỗ ngồi trông có vẻ vào thời xa xưa, với hàng quán như là những xe đẩy bán dạo, trông khác thường và lạ mắt.

[Gardens by the Bay - South and East](#): là một công viên thiên nhiên với mục đích biến dạng Singapore đã là một **"garden city"** thành một "city in a garden". Giống như Marina Bay Sands, cả hai dự án này đều được chính phủ Singapore mở tranh tài quốc tế để tuyển lựa thiết kế nào vẽ đẹp nhất. Riêng dự án vẽ Gardens by the Bay có hơn 170 công-ty từ 24 quốc gia tham dự, với một hãng kiến trúc Anh Quốc thắng giải.

[Merlion Park](#) : nơi đặt tượng sư tử biển - biểu tượng của đất nước Singapore.

5:30 sáng ngày thứ nhì ở Singapore, tôi lấy taxi đến đây đợi trời hừng sáng để chụp hình. Tôi phải đợi 45 phút mới đúng thời điểm, thế nhưng thời gian chờ đợi là những giây phút yên tĩnh, thoải mái để ngắm xem không một nơi nào có cảnh trí như thế này. Ngoại trừ thỉnh thoảng có những người chạy bộ sáng sớm trong đêm tối, chung quanh không có ai ngoài tôi và nước biển của Vịnh Marina Bay.

Trước mặt tôi là Marina Bay Sands và Singapore Flyer, vòng tròn quay Ferris Wheel từng là to nhất thế giới từ năm 2008, cho đến năm 2014, nó trở thành to thứ nhì sau vòng quay High Roller của Las Vegas.

Bên phải của tôi là downtown, cao ốc khu tài chính Raffles District.

Bên trái là thêm nhiều building và cầu Esplanade Dr.

Từ Merlion Park đến hotel Grand Hyatt nơi tôi ở chỉ có 6 cây số.

Tôi đã định bụng đi bộ về, thế nhưng đi chỉ có 15 phút mồ hôi tôi đã chảy ra như tắm: **Singapore rất nóng vì nằm gần đường xích đạo**. Tôi đành phải gọi taxi chở về khách sạn, thật là tiếc vì ở đây rất an ninh, tôi thích đi dạo để chụp hình và ngắm quang cảnh.

Tiêu khiển hai đêm không thể nào xem hết cảnh trí ở Singapore, nhiều nơi tôi chỉ xem thoáng qua, và còn nhiều chỗ tôi chưa đi. Thôi, thà là tiếc nuối để tôi còn nuôi mộng mơ một ngày nào đó sẽ trở lại, như Tướng Douglas MacArthur của Mỹ khi bị Nhật đuổi chạy khỏi Philippines, thề rằng **"I shall return"**.

Công-ty nghiên cứu về tài chính WealthInsight ở London tiên đoán Singapore sẽ qua mặt Thụy Sĩ, trở thành nơi khắp các cá nhân, hãng xưởng từ khắp quốc gia gửi tiền vào Singapore, nhiều nhất thế giới. Gần đây số trương mục di chuyển từ Thụy Sĩ sang Singapore càng ngày càng nhiều. Lý do? Hoa Kỳ áp lực Thụy Sĩ công bố các ngân khoản tiền dầu giếm từ Mỹ gửi, Singapore cố ý giảm thuế trên tiền từ ngoại quốc gửi vào, và tình hình chính trị của Singapore vững vàng trung lập như Thụy Sĩ.

Đây là lý do mà trong số 5.4 triệu dân ở Singapore, 1.6 triệu người là ngoại quốc xin vào làm việc ở Singapore với giấy phép, và GDP - PPP của mỗi đầu người/

một năm của Singapore đứng thứ ba trên thế giới, \$83,000 dollars, hơn xa Hoa Kỳ chỉ có \$54,370 dollars.

Chỉ với 5.4 triệu dân, Singapore bỏ xa các nước một tỷ dân như Ấn Độ, Trung Quốc, thậm chí 319 triệu dân như Hoa Kỳ về tiền GDP -PPP hàng năm của mỗi đầu người.

Chỉ với 5.4 triệu dân, ở SEA Games 2015, Singapore về giải nhất với tổng cộng 259 huy chương, hơn cả Thái Lan với 67 triệu dân, lãnh 247 huy chương, và hơn cả Việt Nam với 90 triệu dân, lãnh 186 huy chương.